

## **Ordet til midfaste: Johannes-evangeliet 6,24 – 35**

### **Michelin stjernen over alle**

Michelinguiden er en bog med anmeldelser og anbefalinger af især restauranter. Den blev første gang udgivet i Frankrig i år 1900 af den franske dækfabrikant Andre Michelin. Den blev delt ud gratis til alle, som købte en bil. På det tidspunkt fandtes der cirka 3.000 biler i hele Frankrig, hvor 95% af dem fandtes i Paris. Formålet med guiden var at få folk til at rejse ud på landet for at: 1. Slide på dækkene, så de fik brug for at købe nye! 2. Spredte interessen for biler, så mange flere købte biler (og dermed fik behov for dæk). Og selvfølgelig spise- og overnatningsmuligheder, når man nu var havnet ude på landet.

I dag forbinder vi bogen med michelin-stjernerne til unikke spisesteder, som er værd, at rejse efter. En stjerne er lig med: en rigtig god restaurant i sin kategori. To stjerner betyder, at restauranten er en ”omvej værd”. Tre stjerner betyder, at en restaurant er ”værd at rejse efter”. Dengang var bogen en guide til bilisterne, så de kunne finde vej til tankstationer, hvor de kunne tanke og skifte dæk samt få noget at spise. Altså basale behov for bil og menneske. I dag er det en guide til det ekstravagante, drømmen, det unikke og det særlige, - kort sagt begæret efter det evige måltid, evighedslængslen i form af et stykke gourmet. De mennesker, det har været forundt at smage et sådant måltid, vil sikkert give mig ret i, at det ikke kan mætte deres evighedslængsel, trods den kulinariske oplevelse, for de higer straks efter den næste formidable restaurant, og det skal være dem velundt. Pointen er, at evighedslængslen ikke lader sig tilfredsstille. Vi lader os ikke mætte, netop fordi vores længsel er evig og vores stræben efter at stille vores tørst og mætte vores sult ved at rejse efter det ene fantastiske måltid efter det andet er umættelig. Hjertet forbliver uroligt. Hvorfor? Ja, fordi vort hjerte er uroligt, fordi det har evighedslængsel i sig og det finder først hvile i Gud. Den eneste der kan stille sulten, den eneste der kan stille tørsten - for den har vi alle - er Vor Herre. Hvordan? Ved at Jesus Kristus kommer os i møde ved Ordet og bordet. Det himmelske måltid, der kommer ned fra himlen, det sande brød, den sande vin, der mætter evighedslængslen, så vi ikke længere begærer livet, men lever livet i glæde og taknemmelighed, fordi vores sult og tørst er blevet stillet af Vor Herres kærlighedsmåltid som uforskyldt og uforbeholdent skænkes os, som nådefulde michelin-stjerner der regner ned over os og skaber velvære i krop og sjæl, så vi atter kan møde dagligdagen uden at få brødet i den gale hals!

Ordet, der lyder ved enhver gudstjeneste er ikke kun en omvej værd. Det er sandelig også et ord, det er værd at rejse efter. Og det kan du endda gøre, uden at sætte dig ind i din bil og slide dækkene. Du kan bare gå hen i din lokale sognekirke og modtage stjernen over alle; Ordet og nadveren i

treenighedens navn; Faderen og Sønnen og Helligånden, som sammen udgør livets brød, der altid er en rejse værd. Hvis du skulle blive lidt brødflov, - og hvem kan frasi sig det - også selvom du måtte have overflod, så råber sjælen også efter åndelig føde, og det er kun Vor Herre, der kan stille den sult, der mætter evighedslængslen for Jesus sagde: *"Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste"*.

Se, det er endda den livsrejse værd! Bon appetit!

***Victor Greve***